SVOBODNA SLOVENIJA

LETO (AÑO) LXII (56) • ŠTEV. (Nº) 11 **ESLOVENIA LIBRE** BUENOS AIRES • 3 de abril - 3. aprila 2003

EVROPA - NAŠ VREDNOSTNI IN DUHOVNI DOM

DRAGO K. OCVIRK

Malo je v naši zgodovini tako pomembnih dogodkov, kot je uspeli referendum za Evropo in Nato. Spomnimo se, da smo preživeli in obstali zaradi odločitve naših davnih prednikov, da stopijo v frankovsko cesarstvo. Ta prestop iz plemenske družbe v državno ureditev je bil povezan s sprejemom krščanstva kot skupnega duhovnega in vrednostnega sistema. Po svoje je bilo to nasilje nad plemensko skupnostjo in njenimi verovanji, v resnici pa je to pomenilo prestop iz življenjsko manj sposobne družbene oblike v višjo. Večje plemenske skupnosti od naše, kot npr. Anti, ki se tedaj niso hoteli povezati s Franki, so enostavno izginili. Filozof Lesbek Kolakowski pravi, da takšnega prestopa iz nižje civilizacijske stopnje ne smemo razumeti negativno, saj gre v resnici za prilaganje, ki omogoči preživetje. Naj ponazorim s sodobnim primerom. Indijanci v Amazoniji bodo izumrli, če se ne bodo sposobni prilagoditi moderni civilizaciji, ki prodira v njihov svet.

Takšen prilagoditveni podvig so naši predniki spet storili ob prehodu evropske družbe iz srednjeveškega fevdalnega sistema v moderni sistem nacionalne države. Prvi korak v tej smeri so storili Primož Trubar in njegovi tovariši, ki so se s slovensko tiskano besedo postavili ob bok velikih narodov, ki so tedaj postavljali na noge svoj narodni jezik, kmalu za tem pa še nacionalno državo. Ni dvoma, da bi preboj naših protestantov ostal brez sadov, če ga ne bi vzeli za svojega katoličani. Ti so gojili slovensko narodno zavest vse do danes: naj omenim le blaženega Antona Martina Slomška in številne kaplane Čedrmace. Katoličani smo bili tista odločilna plast slovenstva, ki se je z visokim odstotkom glasov pred desetletjem odločila za svojo nacionalno državo, zadnjo nedeljo pa smo dali svoj glas za našo skupno domovino Evropo.

Odločen „za" Evropo in Nato je odločen „za" demokracijo, ki se kar ne more razcveteti v naši deželi. „Da" Evropi je tako masovni „ne" komunizmu in njegovim metamorfozam, kot so: koncentracija oblasti v rokah starih elit, prisvajanje družbenega premoženja in obvladovanje gospodarstva, enostranski in pristranski medijski prostor, zavlačevanje poprave krivic itd; Zato stojimo danes pred novimi nalogami, med katerimi jih je kar nekaj takšnih, ki jih je treba takoj opraviti.

Nujno je bolj demokratično delovanje političnega sistema, ki se je v tranziciji zablokiral na levi in obtičal tam, kamor sta ga umestila Tito in Kardelj. Tranzicija pod Kučanovo taktirko je bila v prvi vrsti obranjevanje pridobitev revolucije v novih okoliščinah. Demokracija pa zaživi šele z menjavanjem oblasti, njeno dihanje je prehajanje z desne na levo in obratno.

Brez medijskega pluralizma to ne bo mogoče. Zato ima opozicija še kako prav, ko zahteva od oblasti, naj podpre pluralizacijo medijev.

Oblasti bodo morale bolj upoštevati civilno družbo, a ne tisto maloštevilno, ki kriči po ulicah proti Ameriki in se financira iz proračuna, ampak tisto, ki je s svojimi dejavnostmi resnično državotvorna, socialna in kulturna. Med takšnimi subjekti civilne družbe pa je Cerkev zagotovo največji z vrsto dejavnosti, ki so splošnega interesa. Oblasti so doslej popravile nekaj najbolj kričečih krivic, ki jih je bila deležna Cerkev, niso pa še ustvarile zdravih razmer, v katerih bi Cerkev nemoteno opravljala svoje poslanstvo. Da je nekaj gnilega v odnosu oblasti do Cerkve, zgovorno kaže odhod že petega ali šestega nuncija pred dnevi. Preskus demokratičnosti pa bodo poslanci doživeli v tednih, ki so pred nami, ko bodo novelirali zakon o popravi krivic. Če bodo žrtvam komunističnega terorja končno le priznali pravico do javnosti, jim dali mrliški list in spodobne spomenike, bomo vedeli, da so evropske civilizacijske vrednote že prišle tudi v državni zbor. Če pa se to ne bo zgodilo in bodo bolj kot žrtve še naprej ščitili njihove morilce, bo jasno, da je parlament še vedno ujetnik totalitarne preteklosti. Žrtve ne bodo deležne popolne rehabilitacije, dokler na grobovih ne bo pisalo, čigave žrtve so.

Tako kot je spodobno pokopano in spoštovano nekaj tisoč žrtev fašizma in nacizma, tako naj bodo končno pokopani deset tisoči, ki jih je pomoril komunizem.

Referendum za Evropo in Nato je pokazal, kje smo vrednostno in duhovno doma, naloga oblasti je, da voljo ljudstva prevede v dejanja skladna z evropskimi vrednotami in duhom.

Radio Ognjišče

Težave pri referendumu po svetu

Kot po predsedniških volitvah, so v Radiu Ognjišče tudi po referendumski nedelji rojake po svetu vprašali o možnostih glasovanja. Zanimalo jih je, če so vabila in glasovnice za oddajo po pošti dobili pravočasno, kako je bilo z overovljanjem in sploh z udeležbo ter zanimanjem Slovencev po svetu. Dobili so take odgovore:

Slovenski župnik v Essnu Lojze Zaplotnik je sporočil, da so gradivo, tisti, ki so zanj pravočasno zaprosili, tudi pravočasno dobili. Dodatno overovljanje s strani berlinskega konzulata je bilo v Essnu ves dan. Ob potrditvi so glasovnice lahko tudi oddali. Odziv je živahnejši kot pa pri zadnjih volitvah.

Župnik v Frankfurtu Martin Retelj sporoča, da je možnost glasovanja uporabilo malo ljudi, saj je bila večina mnenja, da se morajo potruditi doma v Sloveniji. V Beogradu ni bilo težav pri tistih, ki so se pravočasno prijavili. Na Švedskem je glasovnice pravočasno dobilo 80 odstotkov prosilcev. Je pa vprašanje, če so vsi volilni upravičenci bili seznanjeni o možnostih in poteku predvolilnega procesa.

V Kanadi je bilo zanimanje veliko. Voliti je bilo mogoče neposredno na konzularnih predstavništvih, vendar nekateri sploh niso šli na volišče, ko so preko interneta zvedeli za tako dobre rezultate referendumov. S pošto so še vedno problemi, ker prihaja zelo pozno. Ne gre le za izgubljene glasove, ampak za posledično kasnejšo nezainteresiranost, da bi volili. Tako bodo izgubljeni še tisti Slovenci, ki imajo res radi Slovenijo in hočejo biti aktivno udeleženi v tem, kar se z njo dogaja.

Dr. Stane Šušteršič iz Washingtona je za razliko od predsedniških volitev, ko je glasovnico prejel teden dni prepozno, tokrat pošto dobil skoraj dva tedna pred rokom. Glas pa je oddal na veleposlaništvu.

Jožica Gerden iz Avstralije je pisala, da sta glasovnice za volive po pošti prejela dva člana njene družine, tretji pa ne. Po overavljanju na sodišču sta jih z ekspresno pošto poslala na slovensko ambasado v Canberri. Gospa Gerden je še sporočila, da so mnogi rojaki dejali: „Nikoli več, v Sloveniji nočejo, da Slovenci po svetu volimo ..."

Iz Melbourna pišejo, da je bilo zanimanje rojakov sicer slabo, pošto pa so zaintersirani dobili prepozno - v ponedeljek namreč. Sprašuje se, zakaj obljubljajo nekaj, kar potem ne morejo izpeljati. Prijeli smo tudi pošto nekega drugega rojaka iz Avstralije, ki se glasovanja zaradi prekompliciranega postopka ni želel udeležiti.

Misijonar Rok Gajšek z Madagaskarja je sporočil, da je pošta prišla prepozno. Misijonarki v Angoli s. Zvonka Mikec in Gabrijela Hren se ga glasovanje na referendumu nista prijavili, ker sta imeli težave že pri predsedniških volitvah. Za overavljanje so na državnih uradih zahtevali uradni prevod, za kar v Angoli ni pristojne osebe. Tudi misijonarja v Togu patra Pepi in Milan se zaradi slabih preteklih izkušenj nista prijavila, sicer pa tudi nista dobila nobenega obvestila o možnostih glasovanja.

Pismo iz Slovenije

Dragi!

O referendumu sem Ti že poročal. Sporočili pa so tudi, da so prejeli glasovnice Slovencev iz tujine. Največ, okoli 900 jih je prišlo iz Argentine.

98% jih je glasovalo za EZ in 76% za Nato. Sicer pa je bilo okrog referenduma kar precej vroče krvi in tudi slepomišenja. Jasno je vsem, da je le del članstva LDS in ZLSD za Nato. Uradno so za, sicer pa proti. Aktivirali so pomladek, predvsem v ZLSD, ki je vodil kampanjo proti NATU, je pa treba reči, da so imeli tiho podporo tudi pri novinarjih in v medijih. Ljudem so prikazovali na TV in v časopisih, kako majhno podporo ima vstop v Nato, le nekoliko večjo pa EZ. Celo zvečer ob 7h, ko so pokazali rezultate vzporednih glasovanj t.j. projekcijo, ki so jo izvajale agencije, ki so to delale že ob drugih volitvah, so trdili, da je podpora za NATO bila majhna, le 55%, za EZ pa 76%. Trdili so, da je trend popore NATU zaradi vojne v Iraku stalno padal in sicer za 2% na dan, in če bi bile volitve teden dni kasneje, bi bila podpora pod 50%. No, potem pa so pričeli prihajati dejanski rezultati in že prvi podatki, ko je bilo prešteto okoli 3% glasov, so pokazali podporo za NATO 66% in za EU 90%. Nihče od izvajalcev, ki so prognozirali rezultate, se ni več oglasil. Očitno je bilo, da so uporabljali napačen vzorec, vprašanje pa je, ali morda namenoma? Mislim, da so z napačnim vzorcem namerno manipulirali, da bi pri ljudeh ustvarili vtis, saj nima smisla glasovati za, ko že tako izgleda, da bo referendum propadel. Ta referendum pa je tudi zmaga Janše in Bajuka, ki sta zahtevala, da je referendum obvezujoč in ne posvetovalen, kot so zagovarjali LDS, ZLSD, Desus. O tem so končno spoznali, da morajo referendum proglasiti za obvezujoč, sicer to nima smisla.

Včeraj zvečer so objavili, da bodo zasedanja parlamenta odslej v celoti predvajali na TV. To je bila ena od šestih zahtev Koalicije Slovenije. Ostalih pet: neodvisni dnevnik in pluralizacija medijev, politično obarvani nadzorni sveti v podjetjih, v katerih je država solastnik, pa še čakajo. Upamo, da se bo z vstopom v NATO in EZ v politiki tudi kaj spremenilo.

O „nagradi" Sloveniji zaradi sodelovanja v vojni

Ameriška časopisa New York Times in Washington Post sta 23. marca poročala zapletu v zvezi z uvrstitvijo Slovenije na seznam ameriških partneric v vojni proti Iraku, ki bodo dobile dodatna sredstva iz ameriškega vojnega proračuna.

Bela hiša je zaprosila za 4,5 milijona dolarjev za Slovenijo kot del sredstev članicam koalicije voljnih. Rop je dejal, da Slovenija ni del takšne koalicije, ampak je del koalicije miru.

Washington Post ob tem šaljivo poudarja, da Slovenija ne bo mogla kar tako pobegniti iz koalicije, saj so to poskušali tudi Salomonovi otoki, vendar jim ni uspelo in so še naprej na seznamu „koalicije voljnih". Prav tako naj bi bila Angola najprej del koalicije, potem nekaj časa ne, sedaj pa je spet. Časnik še dodaja, da se lahko zgodi, da bo Slovenija denar vseeno dobila, četudi se ga brani.

New York Times pa piše, da je slovenski premier Rop dejal, da so ZDA po pomoti imenovale Slovenijo v proračunskem dokumentu, ker Slovenija ni članica koalicije proti Iraku. To je Rop izjavil na novinarski konferenci, dan potem, ko je na stotine Slovencev odšlo na ulične proteste zaradi vključitve države kot partnerice v vojni proti Iraku. New York Times še poudarja, da je Slovenija dovolila humanitarne polete za Irak, vendar še vedno ni dala zelene luči za vojaške prelete.

Pretekli teden smo imeli v Planici zaključek tekmovanja za svetovni pokal v smučarskih skokih. To tekmovanje se odvija od začetka decembra do konca marca po vsej Evropi in Japonski. Bilo je čudovito vreme, v štirih dneh je prireditev obiskalo okoli 120.000 gledalcev in videli so najdaljši polet doslej - 231 metrov.

Nekaj odlomkov iz tega tekmovanja sem posnel, med njimi tudi rekordni let in nekaj najboljših skokov, med katerimi je tudi nekaj naših tekmovalcev. To kaseto Ti bom poslal naslednji teden, da si jo ogledaš, in da si jo ogledajo tudi drugi Slovenci pri vas.

TB

5 ur razlike

V skladu z uredbo o določitvi prehoda s srednjeevropskega časa na poletno računanje časa in prehoda nazaj v letih od 2002 do 2006 so v Sloveniji in ostali Evropi urine kazalce premaknili za eno uro naprej, torej je je slovenska ura 5 ur pred argentinsko.

GLEJ...

GROBIŠČÁ, GROZLJIVI OSTANKI REVOLUCIJE 2

SLOVENKA PODKRALJICA TRGATVE V MENDOZI 3

ZAČETEK ŠOL IN IGRA „MOGOČNI PRSTAN" 3

SLOVENIJA IN IRAŠKA VOJSKA 6

GROBIŠČA, GROZLJIVI OSTANKI REVOLUCIJE

BOŽIDAR FINK

Dve leti sta pretekli, odkar je državni zbor v prvi obravnavi sprejel predlog zakona o vojnih grobiščih. Spomladi lanskega leta so poslanci prekinili drugo obravnavo ob vprašanju o označevanju grobišč in sklenili, da jo bodo nadaljevali po predsedniških in lokalnih volitvah. Tudi po volitvah se obravnava ni nadaljevala, ker je poslance zaposlovalo predvsem nujno prilagajanje zakonodaje zaradi vstopanja v Evropsko zvezo, stranke vladne koalicije pa tudi preurejanje na vladi zaradi zamenjave predsednika republike.

Ostaja predvsem nerešeno vprašanje o napisu na grobiščih, medtem ko je bilo enotno spominsko obeležje že določeno. Poleg tega tudi ni rešeno vprašanje, katerim žrtvam pripada kategorija vojaškega groba. Obe vprašanji razvnemata duhove do stanja pred šestimi desetletji in se je to videlo v parlamentarnih debatah.

Gre namreč za to, da se ne sme skrivati, kako je prišlo do žrtev in kdo jih je povzročil. Javna pieteta do mrtvih uglašuje samo čustveno razpoloženje. Ne seže pa v moralno področje dobrega in zlega, odgovornosti, krivde, poprave in zadoščenja. V človeških razmerjih ima to temeljni pomen. Zato samo označevanje krajev, kjer ležijo ostanki mrtvih trupel, ne ustreza potrebam urejenega sožitja. Treba je povedati, kdo so bili umrli, in če so umrli nasilno, v kakšnih okoliščinah se je zgodilo, ter tudi, kdo je bil za to odgovoren.

ŽRTVE VOJNE IN REVOLUCIJE

V vojnem času so na Slovenskem umirali najprej vojaki domače redne vojske, po tuji zasedbi pa civilisti zaradi upiranja okupatorjem in kot žrtve njihovih represalij. Umirali so oboroženi uporniki proti zasedbi in tuji vojaki. Veliko več nasilnih smrti pa je povzročila revolucija, ko je izzvala notranji boj. V revoluciji so padali civilni ljudje kot žrtve atentatov in oboroženi bojevniki na obeh straneh. Najbolj grozljivo pa je bilo umiranje po vojni, ko je revolucionarna oblast pomorila domače oborožene nasprotnike in mnogo civilistov ter tudi vojnih ujetnikov tujih armad.

Poenostavljeni napisi na grobiščih vseh žrtev bi bili neustrezni in krivični. Vsi niso umrli kot vojne žrtve in ne iz enakih razlogov. Ločeno je treba upoštevati oba zgodovinska pojava: mednarodno vojno s sledečo tujo zasedbo, proti kateri je nastal domači odpor, ter komunistično revolucijo, ki je izzvala notranji spopad ali navidezno državljansko vojno. Treba je torej razlikovati med žrtvami vojne in žrtvami revolucije. Sicer je res, da bi ne bilo revolucije, če ne bi bilo vojne, in je zato nakana komunističnega vodstva še bolj vredna moralne obsodbe. Vendar je bila revolucija namenjena že po prejšnjem globalnem načrtu. Žrtve vojne se pripisujejo zunanjim napadalcem, s katerimi živi zdaj Slovenija v pogodbenem miru. Žrtve revolucije pa gredo na račun domačih ljudi, ta račun pa nikakor še ni poravnan.

Slovenske žrtve iz vojnega časa in neposredno po njem torej niso zgolj vojne žrtve. So tudi in predvsem žrtve revolucije, ki se je v Evropi razbesnela samo pri nas. Kdor zdaj hoče to zamolčevati, popravlja zgodovino. Prav to, kar očitajo nasledniki in zagovorniki komunističnih revolucionarjev glasnikom druge strani, delajo sami s tem, da se izogibajo omembam revolucije in njenih grozljivih posledic. V zakonodajnih pobudah hočejo označevati žrtve povojnih pobojev preprosto kot žrtve povojnih usmrtitev. Ti poboji so tako očitni, da jih ne morejo izbrisati iz zgodovine. Zatajevati pa hočejo moritve tisočev Slovencev, ki jih je zakrivila revolucija v vojnem času. Te žrtve se v zakonodajni pobudi ne omenjajo. Revolucija je prav od začetka morila ljudi, ki jih je imela za dejanske ali mogoče nasprotnike, verolomno je potem pobijala nasprotne bojevnike, ki so se vdajali, ker so zaupali lažnim obljubam, ali so bili zajeti v bojih. Tudi tega je kriva revolucija ter si država pred tem ne sme zakrivati oči in slepiti javnosti.

ZATAJEVANJE REVOLUCIJE

Nekateri hočejo sploh zatajevati revolucijo s tem, da jo prekrivajo s poveličevanjem narodnoosvobodilnega boja. Zatajevanje revolucije pa je početje brez upa in brez smisla.

Prejšnji predsednik republike je napisal in podpisal, da je bil narodnoosvobodilni boj prepleten z idejami revolucije, in priznal, da je bil po tem boju storjen zločin, ki ga je treba kot takega tudi obravnavati.

Pri parlamentarnem odboru je član glavnega odbora zveze združenj borcev zatrdil, da je revolucija širok pojem, ki ima pozitivne in negativne konotacije. Pojem revolucionarnega nasilja pa da ni žaljiv. Zato se dejstvu revolucije po njegovem sploh ni treba odrekati.

O revoluciji so se pele partizanske pesmi: brigade naj uničujejo gnezda domačih podgan in psov. O njej so pričali po vsej Sloveniji spomeniki in krajevna imena. Glavni trg pred parlamentom je nosil ime Trg revolucije.

Za priznavanje revolucije se je najodločneje zavzela Spomenka Hribar. V pismu predsednikom parlamentarnih strank je zahtevala, naj bo v besedilu na grobiščih usmrčenih po vojni jasno napisano, da so umrli ne samo kot žrtve revolucionarnega nasilja, ampak prav kot žrtve revolucije. Zatrjuje, da je revolucija na Slovenskem dejansko vključevala nepravna dejanja in zločine oblasti. Pravi, da je bila revolucija sama na sebi krvava, omadeževana s krvjo tisoč in tisoč po vojni pobitih, brez sodne ugotovitve individualne krivde in na tako grozovit način, in še potem petinštirideset let simbolno pobijanih v zamolčanih grobovih. Na isti ravni je bilo tudi izvajanje revolucije med samo vojno. Po njenem je revolucija kriva žrtev, ki „ležijo v znanih in še neznanih breznih in grobiščih - pa jim niti zdaj niso pripravljeni dati miru; še zdaj jih je treba označevati z vrednostnimi, ideološkimi in političnimi oznakami - in skrivati krivca za njihovo smrt - to pa je (bila) revolucija". Brez pomišljanja ugotovi tudi, da je partiji „šlo za oblast lastne politične pozicije, šlo je za oblast in nič drugega". Duh dolomitske izjave leta 1943 je bil temelj vse povojne enopartijske ureditve, ki je dopuščala počezno likvidacijo političnega nasprotnika. Komunistična partija si je s partizanskim bojem „utrjevala oblast, da jo je lahko po vojni (in potem, ko je pospravila nasprotnike, ene fizično, drugim je vzela svobodo, potem pa še ogoljufala z volitvami) prevzela povsem in za dolgo časa".

Tako Spomenka Hribar, ki je gotovo ni mogoče prištevati „domobranski" strani. Saj dokaj ostro zavrača tudi medvojne pozicije protikomunističnega političnega vodstva in cerkvenega vrha. To stališče je odločno izražala v nastopu pred parlamentarno komisijo. Zato je njen prispevek k razjasnjevanju še več vreden. Treba pa ji je priznati tudi pogum, s katerim se je postavila proti stališčem stranke, ki je naslednica partije, in celo proti vodstvu zveze borcev. Za pravično označitev grobišč, v katerih leže žrtve revolucije, je njeno kvalificirano pričanje velika pomoč.

PROBLEM GROBIŠČ JE NEREŠEN V VEČ POGLEDIH

Poleg tega, da v zadnji verziji zakonskega predloga ni omembe, da je mnogih žrtev kriva revolucija, predlog povsem prezre mnogoštevilne žrtve revolucije iz časa vojne. Iz tega časa se upoštevajo samo tiste civilne osebe, ki so umrle ali so bile usmrčene zgolj zaradi vojnih dogodkov. Ljudje, ki so padali kot žrtve vosovskih atentatov v Ljubljani in v pomorih po vsej Sloveniji, so bili predmet revolucionarnega iztrebljanja drugače mislečih. Pri teh usmrtitvah ni bilo nobenih vojnih dogodkov, razen če hočejo priznavati, da je bilo na Slovenskem poleg meddržavnega vojnega stanja tudi stanje domačega vojnega spopada. A niti v tem primeru ni mogoče pripisovati zahrbtnim in odkritim umorom, da so bili storjeni v okviru vojnih dogodkov. Medvojne žrtve revolucije morajo biti v zakonu upoštevane ter njihovi grobovi ustrezno označeni in oskrbovani.

Neustrezno je tudi oblikovanje člena o grobiščih oseb, ki so bile usmrčene po vojni. Zakaj omemba, da gre samo za tiste, ki so bili usmrčeni v zvezi z drugo svetovno vojno? Poboji so bili večinoma v zvezi s spopadom v revoluciji in se je z njimi izvajalo idejno-politično „čiščenje" zaradi utrjevanja enopartijske oblasti. Usmrtitev neoboroženih je v zvezi z vojno samo priložnostno, dejansko pa je prav njeno nasprotje. Vojna je bojevanje, ki zanj veljajo mednarodna pravila, pobijanje po bojnih dogodkih pa je prepovedano enostransko maščevalno nasilje. Tudi oblikovanje pogoja, da so morale biti moritve v nasprotju z načeli in pravili pravne države, ni zadostno, razen če se šteje, da so v pravilih pravne države upoštevana mednarodnopravna načela. Poboji so grobo kršili mednarodna pravila o varovanju ujetnikov, ranjencev in bolnikov. V to kategorijo štejejo - vsaj po ekstenzivni razlagi - ujeti domobranci oziroma takrat vojaki Slovenske narodne vojske. Zato ne bodo smeli biti označeni splošno kot žrtve povojnih usmrtitev, za katere naj bi nihče ne odgovarjal, niti ne pred zgodovino, ampak kot žrtve revolucije, katere voditelji so nad njimi zagrešili nezastarljivo mednarodno hudodelstvo. Njihovim grobiščem pa bo treba priznati značaj vojaškega, ne zgolj vojnega grobišča.

DOMOBRANSKIM GROBIŠČEM GRE VOJAŠKA ČAST

Sploh pa je še odprto vprašanje, v katero kategorijo bodo uvrščena druga domobranska grobišča. Za vse vojake, domače in tuje, so predvidena posebna vojaška grobišča. Taka grobišča pripadajo tudi umrlim domobrancem kot vojakom. Vendar je v parlamentarnem odboru nekdo hotel prepričati, da domobranci niso bili vojaki, ampak da

Nad. na 6. str.

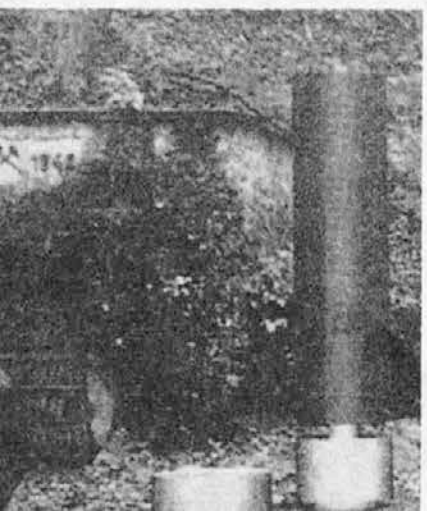

Na desni slike: Zvon sprave - bronast valj z mehanizmom, ki proizvaja zvok

IZ ŽIVLJENJA V ARGENTINI

TONE MIZERIT

Brez dvoma je vojska v Iraku močno zasenčila domačo volilno kampanjo. To ima eno slabo in eno dobro stran. Slaba je, da usmeri drugam še tisto malo zanimanja, ki ga imajo ljudje. Dobra pa je, ker zakrije gromozansko revščino idej in predlogov kandidatov, ki kažejo, da se v argentinski politiki kaj malo spreminja.

Usodna zamuda. Argentinski senat je zamudil edinstveno priložnost, da bi pokazal nekoliko resnosti in spoštovanja do demokratičnih ustanov. V noči med sredo in četrtkom preteklega tedna je namreč obravnaval usodo enega izmed svojih članov. Komisija za ustavne zadeve je predlagala zbornici, naj bo Luis Barrionuevo izločen kot odgovoren za grobe izgrede v provinci Catamarca, ki so preprečili izvedbo guvernerskih volitev. Kot smo predvidevali („Vrana vrani ne izkljuje oči"), je peronistična večina odločila, naj še naprej sedi na častnem in odgovornem mestu narodnega senatorja.

Znova je presedlal. Osporavanega senatorja so skupno rešili peronisti skoraj vseh sektorjev. Izvzet je bil le del, ki je zavezan predsedniškemu kandidatu Kirchnerju, predvsem njegova žena Kristina, čeprav je akciji za obrambo načeljevala vlada. Predsednik Duhalde se je osebno zavzel za to, da je Barrionuevo ostal na svojem mestu. Vendar je senator, takoj ko se je vrnil v provinco Catamarco, izjavil, da v predsedniški tekmi podpira Menema. Brez rdečice na obrazu je Barrionuevo pel slavo bivšemu predsedniku, katerega je še pred nekaj tedni napadal in označeval kot politika brez bodočnosti („Menem ya fue."). To zadržanje seveda nima nič opraviti z osebnimi simpatijami, temveč s trenutnim političnim položajem v provinci Catamarca, kjer je menemizem močan in Barrionuevo hoče obdržati vsaj popolno oblast nad stranko, za kar je pripravljen skleniti zvezo s komerkoli.

Nove razvade. Do volitev manjkajo dobri trije tedni. A splošnega navdušenja ni zaznati. Komaj je kaj vidno v pospešenih javnih delih, kar je bila stara razvada. Kadar so se bližale predsedniške, guvernerske ali vsaj občinske volitve, se je to poznalo, ker so na debelo popravljali ceste, krasili parke, nadomeščali javno razsvetljavo, itd., itd. Sedaj je tega kaj malo. Vlada sicer napoveduje podporo za javna dela v manjših občinah in določenih provincah (kjer lovi neodločene glasove), a se vse skupaj kaj malo pozna. Je pa jasen volilni namen 100.000 novih socialnih planov, ki jih je vlada podelila brezposelnim v provinci Buenos Aires. Najbolj se je ta pomoč poznala v občini La Matanza, ki je ključna pri vsakih volitvah in kjer je prisotnost piketerov najbolj močna. V tej občini je od januarja število planov naraslo od 58.894 na 85.964.

Da je mera polna. Nejasnost je eden vidnih dejavnikov sedanjega predvolilnega položaja. Da je mera zmedenosti polna, pa v vsakem volilnem okrožju razpisujejo dodatne volitve. Tako so pretekli konec tedna v provinci Buenos Aires imeli obvezne notranje odprte volitve za določitev kandidatov za provincijske in občinske volitev, ki bodo 14. septembra. Zakaj v septembru, če bodo najbolj verjetno oktobra splošne parlamentarne volitve? Zakaj ta obvezna določitev kandidatov skoraj šest mesecev pred volitvami? Treba je bilo pohiteti, preden predsedniške volitve spremenijo položaj razmerja sil. Presenečenj res ni bilo. Duhaldizem je prepričljivo zmagal in nekateri kandidati za župane so skoraj pogazili nasprotnike (primer ravno prej omenjena Matanza). Za guvernerskega kandidata pa se niso predstavile alternativne peronistične skupine, ki držijo z Menemom ali Rodríguez Saájem: če bi propadli, se ne bi smeli predstaviti septembra izven stranke. Odločili so se torej za sestavo raznih povezav in nastopiti direktno septembra.

Zunanja fronta. Vlada pa ima dandanes še dodatne težave. V bližini Duhaldeja se dobro zavedajo, da jasen in odločen odpor proti vojni v Iraku ni najboljše priporočilo v Washingtonu. Sedaj pa bi zunanjega ministra Ruckaufa skoraj zadela kap, ko je zvedel, da ima vlada namen glasovati proti predlogu ZDA v zadevi kršenja človekovih pravic na Kubi. En „Ne" je nevaren, dva bi bila lahko usodna. V osrčju vlade je zaradi tega nastala huda debata. Po dolgem razmišljanju se je predsednik Duhalde baje odločil, naj se Argentina omenjenega glasovanja vzdrži. Da bo volk sit in koza cela.

Nestabilno gospodarstvo. Nekatere številke vzbujajo optimizem. Marčevska davčna nabirka kaže dobro in predvidevajo, da je dotok dosegel 5.600 milijonov pesov. Tako bi presežek bil kar 400 milijonov in v prvem trimestru 1.800 milijonov, kar je 300 milijonov več, kot pa smo obljubili Mednarodnemu denarnemu skladu (FMI). Vendar ni zaznati trdnega razmaha. Kredit ne more vzleteti in vse čaka, kaj bo z volitvami. Dolar se suče okoli treh pesov, neznanka pa je, kaj bo sedaj, ko se je vlada končno odločila, da bo odprla ograd („corralón"). Najbolj žalostno je, da si od volitev pravzaprav nihče veliko ne obeta.

SLOVENCI V ARGENTINI

Šolska vrata so zopet odprta

Brezskrbnih počitnic je konec! Zopet smo začeli z delom, ki mlademu rodu vzbuja ljubezen do slovenskega naroda in slovenskih vrednot. Takole je zapisal pred petdesetimi leti naš zaslužni vzgojitelj Martin Mizerit. „Ni samo zemlja, kjer smo mi doma, naša domovina. Naša domovina je tudi jezik, ki ga tam govorijo - naš materni jezik. (...) Dokler govorimo naš materni jezik, dokler prepevamo naše lepe slovenske pesmi, dokler imamo v naših dušah vero naših dedov, vse dotlej nosimo s seboj košček domovine. In - lahko mi verjameš - najlepši košček domovine."

Za dosego teh ciljev začenjamo vsako leto slovenske osnovnošolske tečaje s sveto mašo. Letos nam je dr. Jure Rode polagal na srce željo blaženega škofa Slomška, v času ko je Marx širil brezbožni komunizem: „Pustite slovenskemu narodu katoliško vero in materno besedo!" Vzpodbujal nas je k spreobrnjenju v tem milostnem postnem času. Med sveto mašo so lepo prepevali udeleženci in voditelji počitniške kolonije; vodstvo maše, berili in prošnje pa je skrbno pripravila Jurčičeva šola.

V veži pred dvorano smo si lahko ogledali razstavo slik in ročnih del počitniške kolonije, v dvorani pa smo ob prisotnosti zastav vseh tečajev zapeli obe državni himni, argentinsko in slovensko. Nato je šolska referentka Zedinjene Slovenije, Angelca Klanšek prisrčno pozdravila vse, posebno še zastopnike naših ustanov in goste, med katerimi so se nahajali svetovalka Veleposlaništva Republike Slovenije v Buenos Airesu Jana Strgar, predsednik krovnega

društva Zedinjene Slovenije Tone Mizerit in delegat slovenskih dušnih pastirjev dr. Jure Rode.

Nastopil je težko pričakovani čas igre Frana Milčinskega - „Mogočni prstan". Ob lepi glasbi se je oder odprl in nastopajoči so korajžno in v brezhibni slovenščini zaigrali svoje vloge. V zgodbi, ki ima lepo sporočilo dobrosrčnosti in hvaležnosti, bi morala pohvaliti prav vsakega, a bi bilo predolgo, saj je nastopilo kar šestdeset otrok! Naj jih vsaj omenimo: Aleks Puntar je zelo naravno zaigral vlogo Stanka, dobrega sinka uboge Marte (Mikaela Omahna), ki je prav materinsko skrbela zanj. Prevzetno in izdajalsko vdovo Evfemijo je z lahkotnim kretanjem in mimiko ter odlično izgovarjavo zaigrala Nevenka Belič. Prav prisrčne so bile njene hčerke (Mikaela Puntar, Mikaela Mehle, Sonja Miklič, Lucijana Oblak, Ani Malovrh in Tatjana Malovrh). Igrivo in zanimivo zlasti za najmlajše sta nastopila muca (Lučka Marinčič) in kuža (Tatjana Marušič). Zelo dostojanstven je bil car Aleš (Maksi Malovrh), princeso Vijolo pa je prisrčno zaigrala Nadja Miklič. Močno zaskrbljena za gospodarsko stanje carstva sta prepričljivo podala svoji vlogi ministra Rogoslav (Milan Godec) in Rogomir (Cecilija Malovrh). Korajžno so nastopili glasnik (Marjan Grilj) in carski stražarji (Tomaž Draksler, Kristjan Poglajen in Kristjan Radoš). Pred Stankom so se pojavile dobrotljive vile (Natalija Kržišnik, Natalija Bergant in Erika Omahna), nežna vila Dragomila (Debora Štrubelj) ter njih odločna kraljica (Ayelén Ferreira), ki mu je podarila čarobni prstan. Vsakokrat, ko je lastnik mogočnega prstana

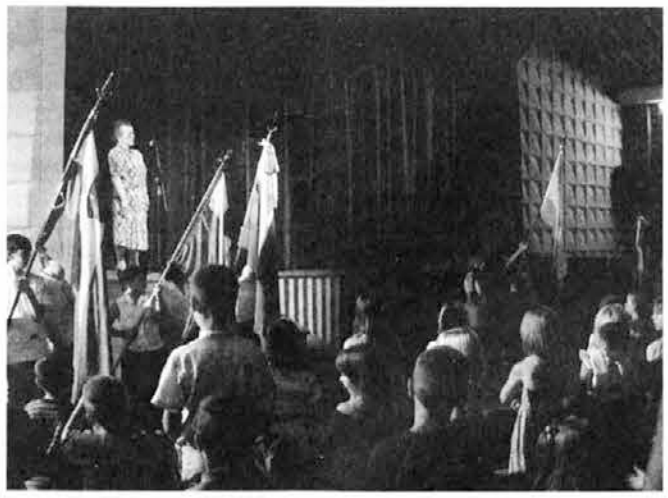

poklical škrate (Niko Puntar, Matjaž Oblak in Gabrijel Bergant), so ti poslušno izvedli njegova povelja. Ob koncu so bili ti mladeniči rešeni začaranosti. Prepričljiv je bil nastop krutega devetega kralja (Erik Oblak) ter njegovega ministra Mehmeda (Tatjana Groznik). Lepo so popestrili igro prva in druga žena iz ljudstva (Cecilija Kržišnik in Ljudmila Smrdelj), sluga (Martin Uštar), sužnja (Marjan Dolenc, Tonči Oblak), vaščani (Marko in Boris Malovrh, Marjan Kržišnik in Nikolaj Manghini) in vaščanke (Uršula Urbančič, Marjana Grilj in Marjan Uštar). Veselo in poskočno je zaplesalo ljudstvo (Milena Fekonja, Belén Dolenc, Marjana Fantini, Marjana Uštar, Kamila Urbančič, Gabrijela Malovrh, Karolina Ferreira, Nikolaj Menghini, Mauro Tundis, Tomaž Grilj, Andrej Kržišnik, Marjan Kržišnik, Sašika Smrdelj, Klavdija Belič), ter se kitilo z rožami, ki so jih ponujale prodajalke (Karolina Šenk in Nataša Urbančič), kajti car je želel, da se vse veseli zmage resnične ljubezni princese in Stanka.

Spretna režija zelo sposobne Nevenke Godec Zupanc se je poznala pri vsakem igralcu. Dosegla je, da so otroci sproščeno in doživeto igrali ter izgovarjali jasno in glasno. Čudovita scenografija bi brez dvoma delala čast mestnemu gledališču Colonu! Spet se je izkazal Tone Oblak, kateremu so pomagali starši učencev. Ti so stali ob strani tudi Danici Malovrh, Magdaleni Žgajnar in Ivani Tekavec pri izdelavi oblek in rekvizitov. Vse je bilo res okusno in bogato! Lučka in Irena Oblak sta pripravili plese. Dosegli sta enotnost gibov, kar ni prav nič enostavno pri tej starostni dobi! Za luči sta skrbela Marko Štrubelj in Pavel Erjavec, program pa je lepo oblikoval Matjaž Čeč.

Pri vsem tem pa ne pozabimo, da imajo neprecenljivo gonilno silo - dušo Balantičeve šole - gdč. Angelco. Bog vam jo ohrani še mnogo let, da nas boste velikokrat razveseljevali s tako mogočnimi igrami, kot je bila ta.

Nadica Grohar

PREJELI SMO V OBJAVO

SESTANEK O SLOGI V SLOVENSKI VASI

Skupina clanov SLOGE (Zadruge in Mutuala) smo imeli 22. marca sestanek v zvezi s tako imenovanimi „Amparos Judiciales", s prisotnostjo dr. Aurelia Nicolella in tudi g. Marjana Loboda, ki je za sestanek zvedel in je izrazil željo, da se sestanka udeleži.

Kot podatek je treba povedati, da je g. Loboda pojasnil, da na sestanek prihaja neuradno, da želi razložiti finančno stanje Sloge. Odgovoril je na vprašanja, ki smo mu jih stavili navzoči. Poročal je tudi, da sta ustanovi utrpeli preiskavo INAES-a in da preglednik ni našel nič spornega. Pripomnil je samo, kar je zelo važno, da imata ustanovi prekinjene občne zbore in da je to treba čimpreje urediti.

Te vrste sestanki, se nam zdi, utegnejo biti pozitivni. Obžalujemo, da na sestanku kjer se je razpravljala tako važna zadeva, ni bil prisoten nobeden od članov odbora in pa tudi ne izmed članov tako imenovane auditorije, ki bi lahko potrdili ali morda ne to, kar se je razpravljalo. Res je, nismo jih vabili, kakor tudi ne upravnika SLOGE, ker je bil sestanek v principu informativnega značaja od strani advokata ampari-

stom. In moti nas tudi dejstvo, da je upravnik prišel na sestanek neuradno.

Kot člani obeh ustanov hočemo izraziti, da želimo ohraniti obe ustanovi pri še bolj trdnem delovanju kot v preteklih letih, saj nam je vsem znano, kolikih podpor smo bili deležni člani preko vseh teh let delovanja. Nikakor ne silimo ustanove v likvidacijo.

Svetujemo, naj se člani v čimvečjem številu udeleže nadaljevanj občnih zborov.

Srečo Urbanija in J.B. / S.B. / C.C. / G.R. / C.U. / M.U. / V.K. / A.K. / L.K. / L.B. / M.B. / R.R. / F.T. / M.C.

MENDOZA

PRAZNIK TRGATVE

Saj ne bi o tem poročali, če ne bi na praznovanju bili zastopani tudi Slovenci. No, v resnici so nas letos predstavile Slovenke. Več let zaporedoma nas je za ta praznik obiskal veleposlanik dr. Janez Žgajnar. So ga pač vabili uradno - in je kot diplomatski predstavnik tudi imel pravico voliti kraljico trgatve.

A glej, prav letos, ko ni bilo zastopnikov našega veleposlaništva, je bila izvoljena za podkraljico **María Celeste Mulc**, hčerka dr. Franca Mulca. No, saj je zares lepo dekle, pa ji tukaj čestitamo. Naj še povemo, da je María Celeste pranečakinja pokojnega Jožeta Škerbca.

Še dve naši lepotici sta se potegovali za krono: Irena Hirschegger-Bajuk je bila izvoljena kot predstavnica mesta Mendoze in je kandidirala za kraljico-gostiteljico (anfitriona). Micaela Lippi-Hirschegger pa je bila izvoljena kot predstavnica „četrti" Benegas - v občini Godoy Cruz. Obe sta namreč nastopali na kočijah - vía blanca in carruselu na zaključni prireditvi kot kraljičino spremstvo.

Trgatev je mimo, mošt že vre v kleteh, rojeva se žlahtno vince, nas pa spremlja zavest in ponos, da so tudi naša dekleta doprinesla svoj čar k mendoškemu velikemu prazniku.

Vir

PRISTAVA

Bil je lep večer

Na večer 14. marca nas je presenetil „Moški zbor s Pristave in prijatelji". Tako se je predstavil pod vodstvom Anke Savelli Gaser s programom dolgo zaželenih narodnih pesmi. Zelo orginalna razporeditev prostorov (v polkrogu obrnjeni na desno stran, kjer so bile stopnice za pevce) je ustvarila že ob vstopu prijeten občutek. Nastopili so: Vinko Lazar, Miloš Mavrič, Rudi Vidmar, Gregor Batagelj, Jože Jerman, Marko Skubic, Martin Križ, Jože Malovrh, Franci Schiffrer, Majaž Čeč, Lojze Modic in Jože Novak.

V prvem delu so zapeli ljubezenske pesmi: Vasovalec (J. Verbič), V Šmihel' pa ‚no kajžico ‚mam (C. Krpač), Moj deklič (P. Jereb), Deklé mojé, prinesi mi vodé (C. Pregelj), Je na Dravca mehva (Kernjak), Dečva pa v hartelcu (D. Bučar), Oj dekle, kaj s' tak žalostno? (A. Schwab), Jaz bi rad rudečih rož (Z. Prelovec), ‚Mam dro fletn' navejen (C. Pregelj), Rožmarin (H. Volarič), Je pa dečva zatoživa me (L. Kramolc). Zadnje so bile posvečene dobri kapljici (se razume da vinski): Nikdar ne bom pozabil (C. Krpač), Bog je ustvaril zemljico, Pijmo ga, pijmo in Martin Keber (ljudske), ter Ti puobeč ja kna lumpej! (P. Kernjak).

Številna publika v dvorani je pozorno poslušala in z navdušenjem nagradila nastopajoče s toplim aplavzom, ter dirigentki, dragi Anki, poklonila šopek rož v zahvalo in priznanje.

Lepo bi bilo, da bi tudi mlajši fantje, ki imajo talent za petje, pristopili k moškemu zboru in tako obogatili sebe in pevsko skupino.

Večer je bil še posebno ganljiv, ker smo se Pristava in Pristavčani poslovili od družine Batagelj, ki odhaja za stalno v Slovenijo. Občutljivo iskrene misli in želje so izrazili predsednik Doma, Janez Jelenc, Mojca Jelenc v imenu slovenske šole in Kristina Jerovšek z imenu Zveze mater in žena.

Večer se je nadaljeval v obednici pri okusni postrežbi in v veselem razpoloženju.

A.M.K.H.

Pisma bralcev

Ne spet v skrajnost!

Spoštovani g. urednik!

Dovolite mi, da izrazim svoje mnenje o tem, kar v teh dneh znova opažam v Argentini. Prav je, da smo vsi proti vojni in za mir. Toda s tem še ni rečeno, da je vse tisto, kar delajo (da jih tako imenujemo) nekatere zahodne velesile nápak, in da je vse tisto, kar dela Sadam Husein s sedanjimi oblastniki Iraka in njihovimi (resničnimi ali navideznimi) privrženci pravilno ter hvale vredno.

Zdi se mi, kot da bi spet doživljal mesece malvinske vojne leta 1982! Večina Argentincev se je veselila nad vsako izgubo na angleški strani, tajila pa je ali se zgražala nad angleškimi uspehi - seveda v veliki meri doseženimi s prikrito severnoameriško in čilsko pomočjo.

Ko je po 11. septembru 2001 ena izmed zares „norih z Majskega trga", Hebe Bonafini, izrazila svoje veselje nad severnoameriškimi žrtvami, jo je večina Argentincev obsodila. Zdaj pa dan za dnem in uro za uro moremo videti na argentinskih televizijskih postajah nezaslišane trditve (tako imenovanih) novinarjev in mnogih politikov, ki obsojajo „norca" Busha in Združene države; ki izražajo zadovoljstvo nad tem, da bo vojna dolga in krvava (medtem ko gobezdajo o miru!); ki, kaže, kot da bi uživali s prenašanjem krutih scen; ki so sposobni izraziti skoraj veselje nad kakršnim koli neuspehom na strani zahodnih sil! Na televiziji so se spet pojavile takšne zloglasne osebnosti kot Samid, ki si je pridobil in pognal na kant veliko klavnico-zamrznilnico, ki dolguje stotine milijonov davkov in bankam, ki pa je hotel biti politik in je pošiljal ladje živih ovac Sadamu...

Seveda je res, da si tujci sedaj prilaščajo za malo denarja argentinska podjetja. (Kolikor jih sploh še je. Seveda jih nekaj znova začenja delovati. Žal pa nekatera pod upravo delavcev - toda s podporo Babic z Majskega trga in z nasveti njihovega odvetnika, obsojenega morilca staršev, kar pomeni, da so sprevideli, da je laže priti na oblast s podjetji v svojih rokah kakor z orožjem!). Seveda je res, da si tujci (ne le Severnoamerikanci - primeri: Soros, Benetton; in med njimi ne le tisti, ki so z Bushem, ampak ravno njemu nasprotni - primer: Turner itd.!) poceni kupujejo na desetine tisočev kvadratnih km argentinske zemlje, z gozdovi, jezeri, ledeniki itn. (Kateri Argentinec bi ne delal istega, če bi mogel?) Toda koliko Argentincev bo priznalo, da so tega najbolj krivi oni sami?

Pred leti so me nekateri hudo napadli, ko sem (v argentinskem okolju) poudaril nauk Janeza XXIII. iz okrožnice Mater et Magistra, da tim. „suverenost" ni absolutna: če bi kak narod ne obljudil in uporabljal svoje zemlje, bi sosedje v resnični potrebi imeli pravico, da to zemljo obljudijo ali celo zasedejo! Doslej nisem mogel potrditi, če je res, o čemer se včasih sliši, da je predsednik Perón leta 1951 povabil Argentince za naselitev otoka Navarino na jugu Ognjene zemlje in da so se oglasile samo tri vseljenske družine, Čile je pa takoj za tem poslal tja desetine svojih državljanov. Kaj bi se potem čudili, če smo izgubili vse otoke in preliv Beagle! Kaj bi se čudili, če nam v prihodnosti vzamejo Patagonijo, ko pa nas je zmeraj manj - če ne štejemo tiste polovice argentinskih otrok, ki rastejo v pomanjkanju in bodo nedvomno celo umsko zaostali! Nekaj podobnega se bo lahko v ne tako daljni prihodnosti zgodilo tudi v Sloveniji, če se ne bo zvišalo število rojstev in s tem zavrlo hitro narodno izumiranje: česar niso zmogli tujci v skoraj tisoč pet sto letih, bodo storile v nekaj desetletjih sebičnost, uživanja željnost in podobne napake.

Kar je še huje, je dejstvo, ki ga na videz nihče ne mara opaziti: da so za vsem tem čudnim napihovanjem v Argentini najbolj aktivni skrajni levičarji - tako kot je partija delala v Sloveniji med zasedbo! - ki izrabljajo domovinski ali (če imate rajši) nacionalni čut ter ga ženejo do skrajno nerazumske mržnje ene strani (ki da nam je vedno škodila in nam bo še bolj!) in do ihtavega, zagnanega, še bolj nerazumskega zagovarjanja druge strani (kljub temu, da je tako daleč ne le od naše vere, temveč tudi kulture, mišljenja in čutenja na sploh).

Seveda se ni mogoče spuščati v debato - ali celo prepir - s tolikerimi, ki sedaj tako ravnajo. Nravno neizogibno pa je, da najprej sami ne zapademo (znova?) v skrajnostne drže in stališča. Prav tako je nujno potrebno, da razlikujemo med biti-za-mir-in-proti-vojni, po drugi strani pa obsojati terorizem, nedemokratske diktature, po občilih (medijsko) vsiljeno enoumje in karkšnokoli kršenje človečanskih pravic. In to vsaj v toliki meri, s kakršno upravičeno obsojamo naravno-nravno (in verjetno tudi mednarodnopravno) nepravilno vtikanje nekaterih držav (ZDA, Nemčija, Španija, Italija, Japonska), ustanov (FMI) ali podjetij v vse tri argentinske državne oblasti (izvršilno, zakonodajno in sodno), ali pa ne tako prikrito posodobljeno koloniziranje mišljenja in ravnanja po javnih občilih, nekaterih verstvih ipd.

Prepričan sem, da smo sposobni najti pravo pot.

Vljudno pozdravljam,

Jože Rant
JoseRant@ciudad.com.ar

Častni konzulat v Patagoniji

Slovenija je v mestu San Carlos de Bariloche, središču argentinske pokrajine Patagonija, odprla svoj častni konzulat, ki ga bo vodil častni konzul Robert Andrew Eiletz. Častni konzul bo pristojen za vse province Patagonije, odprtje častnega konzulata Slovenije pa bo pripomoglo pri navezovanju novih stikov med državama, poglobitvi vezi med slovensko skupnostjo in Slovenijo. Povečalo naj bi tudi prepoznavnost Slovenije v tem, najbolj južnem delu Latinske Amerike.

Slovesnega odprtja konzulata so se udeležili slovenski veleposlanik v Argentini, Bojan Grobovšek, predstavniki političnega, znanstvenega in kulturnega življenja v mestu ter slovenski rojaki v Argentini, so sporočili s slovenskega veleposlaništva v Buenos Airesu.

San Carlos de Bariloche, največje zimsko turistično središče v Latinski Ameriki, ima 100.000 prebivalcev. Tam tudi živi večja slovenska skupnost, ki je zelo prepoznavna in aktivna v gorništvu, turizmu in kulturi, so še sporočili s slovenskega veleposlaništva.

Atomski center iz omenjenega mesta sicer že vrsto let sodeluje Institutom Jožef Štefan, medtem ko na vojaškem področju sodelujeta argentinska gorska šola iz San Carlos de Bariloche in slovenska gorska šola iz Bohinjske Bele.

Po STA

NAŠA SKUPNOST ŽIVI

Po vročih poletnih mesecih že vstopamo v prijetno argentinsko jesen. Pričela se je šola in mladina s svojo živahnostjo spet oživlja naše domove. Življenje v njih pravzaprav nikoli ni zamrlo, saj so se rojaki kljub letošnji izredni vročini večkrat sestajali. Zbrali so se

v soboto, 22. februarja **na „Naši domačiji" v San Justu** in ob zvokih orkestra „Našega doma" preživeli lepe ure.

V četrtek, 20. februarja je bila **seja upravnega odbora Zedinjene Slovenije**, katero je vodil predsednik **Tone Mizerit**.

V nedeljo, 23. februarja je prišel **na Pristavo v Castelarju Martin Strel**, slovenski maratonski plavalec, ki je že dvakrat vpisan v Guinessevo knjigo rekordov.

V soboto, 1. marca je bila v **„Našem domu" v San Justu „gasilska veselica".**

V soboto, 8. marca, so bili v **srednješolskem tečaju RMB sprejemni izpiti.**

V nedeljo, 9. marca je bila **mladinska maša** in nato **srečanje mladine** na pristavi lazaristov v Glewu.

Isti dan je bilo družabno **kosilo Društva slovenskih upokojencev** v Našem domu v San Justu.

V petek, 14. marca je bil na **Pristavi v Castelarju koncert narodnih pesmi**, ki jih je izvajal moški zbor.

Isti dan je bil **začetek pevskih vaj Mešanega pevskega zbora** v Našem domu.

V soboto, 15. marca je bil **začetek pouka v slovenskih osnovnošolskih tečajih** ter v **„Tečaju ABC po slovensko".**

Isti dan so bili v **Srednješolskem tečaju RMB popravni in dopolnilni izpiti**, ter **vpisovanje**. Sledila je **sv. maša.**

V nedeljo, 16. marca je bila otvoritvena **prireditev slovenskih osnovnošolskih tečajev**. Najprej je bila sv. maša za pokojne katehete, nato je bila v dvorani škofa Rožmana igra **„Mogočni prstan" Frana Milčinskega** v izvedbi **Balantičeve šole**. Režirala je **Nevenka Godec Zupanc**; sceno je naredil **Tone Oblak**.

V četrtek, 20. marca je imela **Sanmartinska zveza žena - mati** svoj redni **mesečni sestanek**. Razgovor je bil o delu v tekočem letu. Vodila ga je predsednica **Ančka Podržaj**.

V nedeljo, 23. marca je bil **referendum za vstop Slovenije v EZ in NATO.**

Isti dan je bila tradicionalna **Pristavska tombola.**

V sredo 26. marca popoldne je bil **duhovniški sestanek**, zvečer pa je bila **učiteljska seja** v Slovenski hiši.

V petek, 28. marca so se pričele **duhovne vaje za fante** od 18. leta starosti dalje, trajale so do 30. marca; vodil jih je **Jože Bokalič CM.**

V soboto, 29. marca je **Sanmartinska zveza žena - mati** priredila **izlet v San Pedro** pod vodstvom **Ančke Podržaj**.

V soboto, 29. marca in v nedeljo, 30. marca je bila **velikonočna obnova v Miramaru**. Vodil jo je delegat prelat **dr. Jure Rode**.

V soboto, 29. marca je bil v **Slovenskem stanu v San Carlos de Bariloche** konzularni dan z **odprtjem častnega konzulata**. Za častnega konzula je bil imenovan **dipl. pravnik Robert Eiletz.**

V nedeljo, 30. marca je bil **občni zbor Slovenskega doma v San Martinu**.

Isti dan je bilo **letno kosilo odseka Zveze slovenskih mater in žena v Slomškovem domu** pod vodstvom predsednice **Pavle Škraba**.

Pripravila D-ova za tisk. ref. ZS

Učitelj sem, ki rad pojé! (4)

Učitelj, ki že tri tedne pôje, tudi rad vmes kaj pojé. Za uspešno učenje, zbranost, sodelovanje in dobro počutje na seminarju je bila potrebna tudi dobra prehrana. Vsak dan smo dobro jedli, nismo bili ravno samo ob kruhu in vodi. O tem priča kaka dodatna kila, ki jo je vsak udeleženec prinesel s potovanja.

Če se kdaj pošalimo, da gre ljubezen skozi želodec, lahko dostavimo, da gre spoznavanje kakega kraja tudi skozi njega. Kulinarika je del kulture vsakega naroda in del te smo okusili v Sloveniji. Dobro so nam teknile raznovrstne slovenske jedi: žganci, zelje, štruklji, klobase, gibanica... K sreči nam ni bilo treba pustiti trebuha zunaj, kot onemu, ki je šel na Dunaj. Vsepovsod so nam gostoljubno postregli. Naši prebavni organi so se kar hitro privadili na zimsko prehrano in ni bilo z njimi nobenih motenj, kot se včasih človeku zgodi, ko je izven doma.

Trojanske krofe smo si privoščili na poti v Maribor. Slastni so bili: nadevani z marmelado ali obliti s čokolado. Na plastični vrečki, ki smo jo dobili v gostinskem podjetju Trojane, smo odkrili recept za trojanske krofe. Napisan je po slovensko in nemško. V tem je skrivnost trojanskih krofov: „Dobro pregnetenim izkušnjam dodamo zvrhano žlico tradicije in pest dobre volje. Vsak krof posebej ročno izrežemo, nadevamo in ocvremo. Še tople posujemo z željo, da bi vam dobro teknili." Nam so zelo dobro!

V dijaškem domu Tezno smo vsak dan zajtrkovali, kosili in večerjali. Jedilnico smo delili z dijaki. Hrano smo si sami postregli in pospravili po končanem obedu. Sredi dopoldneva in popoldne pa je bila za vse nepogrešljiva kavica, da bi nas med predavanji ne premagal spanec. Kuharice so nam zelo okusno kuhale in bile prijazne do nas. Analija Cuček in Nuška Belič sta jo kar ucvrli v kuhinjo in se razgovorili s kuharico, gospo Cilko Palaič, ki nam je rade volje dostavljala vročo vodo za mate in nam podarila steklenico dobrega mariborskega vina. V članku Kuhani in pečeni, ki smo ga objavili v glasilu, smo zvedeli, da je gospa doma iz Zgornje Kungote, malo izven Maribora. V dijaškem domu je kot kuharica zaposlena že dvajset let in ji je pri delu najbolj všeč stik z mladino, ki najrajši je pico. O Argentini in Avstraliji je že slišala. Vedela je, da v Argentini živijo Slovenci, ni si pa mislila, da še vedno govorijo slovensko. O naši skupini je izjavila, da smo super, zelo odprti in da se radi pogovarjamo.

Na seminarju smo veliko lepih trenutkov preživeli ob pogrnjenih mizah. Prijeten večer je opisala Mimi Bokalič: „V programu seminarja smo imeli srečanje z lokalnim pevskim zborom ‚Angel Besednjak', ki ga vodi Franc Kovač. S ploskanjem smo izrazili priznanje njihovemu lepemu in ljubeznivemu petju. V zahvalo smo jim tudi mi zapeli himno Slovenija v svetu in še nekaj naših argentinskih pesmi. Ob dobrem štajerskem vinu in prigrizku ter med gostoljubnimi ljudmi je bilo srečanje res lepo."

Podobno smo doživeli tudi med Slovenci na Madžarskem. Pogostili so nas v hotelu Lipa in na slovenskem plesu v Monoštru. V Prekmurju pa smo kosili v kmečki „iži" in okušali prekmurske posebnosti.

Med seminarjem pa nismo pozabili, da človek ne živi samo od kruha, in smo poskrbeli tudi za duhovno hrano. Vsako jutro po zajtrku smo se zbrali pred predavalnico in skupaj zmolili k svetemu Duhu. Uro molitve sta pripravili katehistinji Mar-

Nad. na 6. str.

Med intervjujem s kuharico doma Tezno

Degustacija v kleti v Gornji Radgoni

NOVICE IZ SLOVENIJE

HAGADA - NAJBOLJŠA MONODRAMA

S podelitvijo nagrade najboljši predstavi se je na Ptuju končal četrti festival Monodrama 2003. Naziv najboljše monodrame si je prislužila Hagada, avtorski projekt igralca Mestnega gledališča ljubljanskega Gregorja Čušina.

JEZ PRED ALKOHOLOM

V veljavo je stopil zakon o omejevanju porabe alkohola, s katerim želita vlada oz. resorno ministrstvo za zdravje zajeziti negativne posledice čezmernega pitja alkoholnih pijač, zlasti med mladimi. Tako bo po novem med 21. in 7. uro zjutraj prepovedana prodaja alkoholnih pijač v prodajalnah, ki obratujejo 24 ur na dan, v gostinskih obratih pa od začetka dnevnega obratovalnega časa do 10. ure dopoldan.

LJUBELJSKI PREDOR SPET PREHODEN

Na Ljubelju je bila slovesnost ob ponovnem odprtju predora med Slovenijo in Avstrijo, ki je bil zaradi delne prenove zaprt skoraj dva meseca. Prenova je še bolj pomembna zato, ker bo meja med državama z vstopom Slovenije v EZ izginila, povečal pa se bo promet.

PRENOVLJEN TELEFONSKI IMENIK

Telekom Slovenije je predstavil prenovljen telefonski imenik, ki bo kupcem na več kot 600 prodajnih mestih na voljo v sredo. Poleg rumenih strani, ki bodo tako pri kompletih kot tudi pri področno-kodnih imenikih vključene v celoti, je v imenikih prišlo do obsežnih vsebinskih sprememb. Prvič bodo v istih knjigah poleg podatkov o naročnikih v fiksnem območju dodani tudi naročniki v omrežju največjega mobilnega operaterja Mobitel.

PO SVETU

VOJNA VIHRA V IRAKU

Ameriške sile so v četrtek začele uvodne napade na Irak, potem ko je predsednik ZDA George Bush na podlagi obveščevalnih podatkov izdal ukaz za uničenje „tarče priložnosti". Ob tem je napovedal, da se je misija za razorožitev Iraka šele začela, spopad pa bi bil lahko dolg in težji od pričakovanega. Proti večeru se je začel drugi val letalskih napadov in že tudi kopensko posredovanje. Britanski marinci in ameriški vojaki so vstopili na jug Iraka in prevzeli nadzor nad iraškim mestom Um Kasr ob meji s Kuvajtom. Tarča ameriških sil so bili sicer predvsem objekti blizu Bagdada, v katerih naj bi bilo iraško vodstvo na čelu s Sadamom Huseinom. Slednji je po iraških trditvah napad preživel in je po začetku bombardiranja Bagdada na televiziji pozval k uporu in Iračanom obljubil zmago. Ameriške sile so nato vse dneve izvajale letalske napade na Bagdad. Ameriška mornarica je z ladij v Zalivu in v Rdečem morju na Bagdad izstreljevala manevrirne rakete tomahawk. - V vojno v Iraku so se vključile tudi britanske sile, je potrdil britanski premier Tony Blair. -

Iraška vojska je pred napadi v okolici Bagdada začela zažigati jarke, napolnjene z nafto, da bi črni dimni oblaki preprečili zračne napade. Sicer je ameriška vojska potrdila tudi zavzetje mesta Nasirija na jugovzhodu Iraka.

SLOVENCI IN ŠPORT

REKORD NA PLANICI: 231 M!

Finec Matti Hautamaeki je v kvalifikacijah na letalnici v Planici pred finalom svetovnega pokala v smučarskih skokih kar dvakrat postavil novo najdaljšo znamko v smučarskih poletih. Poletel je kar 227,5 metra in s tem za 2,5 m izboljšal neuradni svetovni rekord (225 m), čez dva dni pa 228,5 m. Končno je zmagal tudi na predzadnji tekmi sezone na finalu svetovnega pokala v smučarskih skokih na letalnici v Planici, a „le" z 214 in 221 metri. Finska je zmagala tudi na ekipni tekmi, Slovenci Jure Radelj, Rok Benkovič, Primož Peterka in Robert Kranjec pa so bili peti med osmimi ekipami. V pripravljalni tekmi na skakalnici pa je bil dosežen najdaljši polet na smučeh v zgodovini, 231 m. V Planici so že pred vojsko dosegli prve skoke nad 100 m, pa tudi nad 200 m.

PRVI DAROVI ZA STADION

Sklad za izgradnjo nacionalnega nogometnega stadiona je bogatejši za 500.000 SIT. Znesek je daroval nogometaš slovenske reprezentance Miran Pavlin, so sporočili s športnega časnika Ekipa, ki sodi med soustanovitelje sklada. Pavlin je prvi med znanimi športniki, ki je finančno podprl izgradnjo novega objekta in upajo, da mu bodo sledili drugi.

ZMAGA NA BRADLJI

Slovenski telovadec Mitja Petkovšek je z odliko opravil z uvodno preizkušnjo svetovnega pokala v sezoni, saj je v pariški dvorani Bercy z oceno 9,65 točke skupaj z Romunom Mariusom Urzico zmagal na bradlji.

SLOVENIJA MOJA DEŽELA

Italija si vzame Primorsko

Ko se je začela 1. svetovna vojska leta 1914, je Kraljevina Italija potegnila z Avstrijo in Nemčijo. Sicer je napovedala vojsko Franciji, a tam so bile le majhne praske. Angleži in Francozi pa so bili mnenja, da če bodo odtrgali Italijo od nemških in avstrijskih sil, bi s tem veliko pridobili. Zato so res pregovarjali Italijo, da naj se jim pridruži. Seveda je Italija zahtevala veliko ceno. Zahtevala je namreč veliko avstrijskega ozemlja, kjer so ali pa le naj bi živeli Italijani. Ker je lahko trgovati s tujim denarjem ali zemljo, so v t.i. Londonskem paktu leta 1915 zavezniki obljubili Italiji seveda Trst in popolnoma slovensko zemljo do Logatca. Ta zemlja seveda ni bila nikoli italijanska, največ rimljanska pred 2000 leti. Tako je res Italija zapustila Avstrijo in pristopila k zaveznikom. Seveda so za to veliko plačali, namreč s soško fronto, ki je zahtevala veliko italijanskih žrtev, pa seveda tudi slovenskih. Dve leti se fronta skoraj ni premaknila, nato pa so Avstrijci potisnili Italijane do Piave in so se od tam Italijani le počasi premikali navzgor. Končno so Avstrijci bili premagani, pa ne od Italijanov.

Italijani so takoj pograbili obljubljeno plačilo - slovensko zemljo. Avstrijska vojska se je že začela vračati, italijanska pa je pričela prodirati v Slovenijo. Brez boja. Najprej so prišli do tam, kjer so jim določili mejo njih zavezniki, okoli Logatca, potem pa so se ojunačili in prodirali naprej, tako da so prišli skoraj do Ljubljane 16. novembra.

Tam pa se je postavil v bran major Švabič z nekaj desetinami srbskih vojnih ujetnikov. Italijani so se Srbov zbali in se vrnili.

Vse to pa je Slovence navdalo s strahom in je bil tudi eden od vzrokov, da so se takoj zedinili s kraljevino Srbijo. Srbija je enako kot Italija bila zmagovita v vojski, medtem ko je Slovenija bila le del premagane države.

Zavezniki so nato na mirovni konferenci v Parizu obravnavali jugoslovansko-italijansko mejo, predlagali so več potekov meja, problem pa je bil še z Reko in nekaterimi dalmatinskimi otoki. Tako so zavezniki prepustili dokončno odločitev obema državama, do katere so prišli na rapallski pogodbi leta 1920. Italijani so zahtevali mejo na Snežniku in da le tako priznajo SHS. Ta je pod pritiskom morala popustiti in je tako prišlo 12. novembra 1920 veliko Slovencev pod Italijo. Italija je zasedla še Istro in nekaj otokov, „svobodno mesto" Reko pa je pozneje zasedel italijanski avanturist d'Anunzio.

PISALI SMO PRED 50 LETI

TEČAJ O DELAVSKIH VPRAŠANJIH

se bo vršil od meseca aprila dalje vsak mesec dvakrat. Prvo predavanje bo v nedeljo, 12. aprila na Víctor Martínez 50. Prvo predavanje bo imel prelat dr. Alojzij Odar.

OBVESTILA

Odbor Slov. kat. akademskega starešinstva vabi vse člane, da se udeležijo velikonočne procesije na veliko soboto popoldne na Belgrano.

SFZ vabi vse fante, zlasti tiste, ki so tukaj brez domačih, na velikonočno nedeljo na družabno popoldan na Pristavo v Moronu. Na sporedu bodo slovenski velikonočni običaji, kakor sekanje pirhov in pomaranč, trkljanje pirhov itd.

SLOVENSKI IZSELJENSKI ODER

želi vsem Slovencem vesele velikonočne praznike in vam za pirhe poklanja slovensko narodno igro v štirih dejanjih „Divji lovec", 12. aprila ob 17. uri v Liniersu, Cosquín.

KNJIGOVEZNICA HERMAN ZUPAN

se je preselila na
CALLE ALVAREZ THOMAS 756-758, te 54-2898
Istočasno želi vsem rojakom vesele velikonočne praznike

ESLOVENIA, MI TIERRA

El crecimiento económico de los eslovenos

En la primera mitad del siglo XIX la mayor parte del capital estuvo en Eslovenia en manos de los extranjeros, principalmente de las compañías internacionales de Trieste y de Viena. Había norteamericanos e ingleses como, por ejemplo, William Moliner que llegó a Reka en el año 1820. Compró una papelera y se mudó a Ljubljana. Allí hizo su aporte en una azucarera, puso en funcionamiento una fábrica textil a vapor, fue copropietario de un barco a vapor que navegó durante 40 años por el río Ljubljanica, y explotó una mina de carbón en Estiria. Fue amigo de Prešeren y lo comprendió mejor que muchos de los burgueses eslovenos. Comenzaron a surgir las primeras compañías financieras como, por ejemplo, la „Privilegiada refinería imperial-real de azúcar de la nueva sociedad triestina de Ljubljana" después de 1830.

La herrería quedó en manos de los nobles, como, por ejemplo, del barón Žiga Zois o de los condes Egger. Las antiguas familias nobles, como los Auersperg, también tuvieron su participación en la economía.

Después de la ocupación francesa pudieron acceder al rango de terratenientes o de fabricantes algunos campesinos eslovenos.

El abuelo del político esloveno Bleiweis, que era oriundo de un pueblo bajo el monte Storžič, era telero. Su hijo comenzó a vender productos textiles y tuvo fábricas que eran de su propiedad.

Ivan Kozler, hijo de campesinos de Kočevska Reka, se hizo rico vendiendo frutas tropicales. Compró casas en Trieste, en Viena, en Ljubljana (Cekinov grad - castillo Cekin) y la propiedad feudal Ortnek.

Janez Kalister comenzó su carrera vendiendo productos regionales, se mudó a Trieste, donde se dedicó a la especulación y llegó a ser uno de los eslovenos más ricos.

Blaž Terpinec, hijo de un vendedor de Bled, se dedicó a la venta de trigo. Su hijo Félix emprendió el negocio de la venta de artículos de paja, compró la residencia de Fužine, remodeló los molinos y con la fundación de la papelera en Vevče marcó el comienzo de la industria de la maquinaria moderna.

Anton Rudež, hijo de campesinos de Primorska, llegó a tener a su cargo el cuidado de la residencia de Kočevje. Más tarde pudo comprar esta propiedad y otras más.

OSEBNE NOVICE

Rojstvo: V četrtek, 20. marca se je v Cipoletti, Rio negro, rodila **Janika Diez Makovec**, hčerka Alberta in Mari.
Srečni družini naše čestitke!

Nov diplomant: Na inženirski fakulteti visoke vojaške tehnične šole (Escuela Superior Técnica del Ejército) je 24. marca dopolnil študije **Jože Matjaž Dobovšek** in diplomiral kot elektronski inženir.
Čestitamo in želimo obilo uspehov!

POZOR, POSLOVNI LJUDJE

Ako imate podjetje, obrt ali kako zastopstvo, lahko za vas v naši pisarni opravimo vse pisarske posle, kakor tudi propagando, telefonska naročila itd.

Najboljši, najhitrejši in najcenejši standard paketi za Slovenijo in Hrvaško

3 kg kave in 2 para nylon nogavic 240 $
3 kg kave in 6 1/2 kg sladkorja 240$
kakor tudi drugi paketi po ceniku, ki vam ga pošljemo.
Streptomicin 10 g 145$
Rimofon proti tuberkulozi 100 tablet 145$
in vsa ostala zdravila po receptu pošiljamo iz New Yorka
V gornjih cenah so vključeni vsi stroški kot poštnina, itd
Bago, 25 de mayo 749/IV, of. 16, Capital

Svobodna Slovenija št. 14; 2. aprila 1953

SVOBODNA SLOVENIJA / ESLOVENIA LIBRE

Fundador: **MILOŠ STARE** / Director: **Valentín B. Debeljak** / Propietario: **Asociación Civil Eslovenia Unida** / Presidente: **Antonio Mizerit** / Redacción y Administración: **RAMON L. FALCON 4158 - C1407GSR BUENOS AIRES - ARGENTINA** / Telefon: **(54-11) 4636-0841 / 4636-2421** (fax) / e-mail: **esloveniau@sinectis.com.ar / debeljak@netizen.com.ar**
Glavni urednik: **Tine Debeljak ml.** / Za Društvo ZS: **Tone Mizerit** / Sodelovali so še: **Gregor Batagelj, Miriam J. Batagelj, Vera B. Podržaj, Pavlina Dobovšek, Božidar Fink, B.T., Nadica Grohar, Vir, Srečo Urbanija, AMKH, Jože Rant, Martin Križ, Marko Vombergar.**

Naročnina Svobodne Slovenije: za Argentino $ 70, pri pošiljanju po pošti pa $ 95; obmejne države Argentine 110 USA dol.; ostale države Amerike 125 USA dol.; ostale države po svetu 135 USA dol.; vse za pošiljanje z letalsko pošto. Z navadno pošto 85 USA dol. za vse države.
Čeke: v Argentini na ime *„Eslovenia Libre"*, v inozemstvu *(bančne čeke, ne osebne)* na ime *„Antonio Mizerit"*.
Oblikovanje in tisk: ***TALLERES GRÁFICOS VILKO S.R.L.*** */ Estados Unidos 425 - C1101AAI Buenos Aires Argentina - Tel.: 4362-7215 - Fax: 4307-1953 - E-mail:* vilko@ciudad.com.ar

Correo Argentino Suc. 7 | FRANQUEO PAGADO Cuenta Nº 7211 | R. Nac. de la Propiedad Intelectual Nº 881153

MALI OGLASI

TURIZEM

Oddajam 2 stanovanja za 3/5 oseb v Villa Catedral - Bariloche. Informacije na Tel: (02944) 42-4978 / E-Mail: razingergrohar@ciudad.com.ar

Bungali v Bariločah. - Bungali ILIRSKA nudijo 3-sobna stanovanja z vso opremo, vse leto po odlični ceni. Tel. **02944-441814**. E-mail: **ilirska@bariloche.com.ar**

ILIRIA TUR — Letalske karte, rezerva hotelov, najem avtomobilov in izleti po svetu
H. Yrigoyen 2742 - San Justo
Tel. 4441-1264 / 1265

ADVOKATI

Dr. Vital Ašič, Odvetnik Paraná 830, 5.nadstr. - Buenos Aires. Prijave na: Tel./faks: 4798-5153. e-mail: estudioasic@cpacf.org.ar

DOBOVŠEK & asociados - odvetniki. Zapuščinske zadeve. Somellera 5507, (1439) Buenos Aires. Tel/Fax: 4602-7386. E-mail: jdbovsek@perseus.com.ar

dr. Marjana Poznič - Odvetnica - Uradna prevajalka za slovenski jezik Lavalle 1290, pis. 402 - Tel. 4382-1148 - 15-4088-5844- mpoznic@sfanet.com.ar

dr. Franc Knavs, dr. Bernard Knavs, dr. Veronika Knavs — odvetniki - ponedeljek, torek, petek od 16. do 20. - Tucumán 1455 - 9. nadstr. "E" - Capital - Tel. in faks: 4374-7991 in 4476-0320.

dr. Lilijana Kožar, odvetnica; Av. Corrientes 1250, 5° F, Capital. Torek in četrtek od 16. do 19. Tel.: 4382-9216

GOSPODARSTVO

Zavarovanja M. in H. Loboda — Azcuénaga 77 - B1704FOA Ramos Mejía - Bs. As. - Tel./Fax: 4656-3653

VALUTNI TEČAJ V SLOVENIJI
2. aprila 2003

1 EURO	232,17SIT
1 U$S dolar	213,32SIT

OBVESTILA

SOBOTA, 5. aprila:
Redni pouk na Srednješolskem tečaju RMB, ob 15. uri v Slovenski hiši.
Pri SKA predstavi arh. Jure Vombergar Kremžarjevo knjigo Leto brez sonca, ob 20.h
NEDELJA, 6. aprila:
Občni zbor Zedinjene Slovenije, po maši v Slovenski hiši.
Letno kosilo sanjuške Zveze mater in žena, v Našem domu ob 13. uri.
Likovna razstava Karle Skvarča in Cecilije Grbec v Našem domu v San Justo.
PETEK, 11. aprila.
Občni zbor v Slovenskem domu v San Martinu.
SOBOTA, 12. aprila:
Redni pouk na Srednješolskem tečaju RMB, ob 15. uri v Slovenski hiši.
NEDELJA, 13. aprila:
Cvetna nedelja
V Rožmanovem domu tradicionalno srečanje: sv. maša, blagoslov oljk in butaric ter nato skupno kosilo.
ČETRTEK, 17. aprila:
V Slovenski hiši ob 20. obredi Velikega četrtka.
PETEK, 18. aprila:
V Slovenski hiši ob 19. obredi Velikega petka.
SOBOTA, 19 aprila:
V Slovenski hiši ob 21. vstajenjska svečanost.
NEDELJA, 20 aprila:
Velika noč.
NEDELJA, 27. aprila:
Občni zbor na Pristavi.

ZA SMEH

- Zakaj so neveste pri poroki oblečene v belo?
- Ker je bela barva znak veselja.
- Zato so pa ženini v črnem.

Grobišča,...

Nad. z 2. str.

so imeli policijski status, zato da jim ne pritiče vojaški grob. O tem naj bi vlada pripravila do tretjega zakonodajnega branja pravno ekspertizo, po katere izsledkih bi izvajala zakon. O tem do zdaj ni glasu, ne od uradne strani ne od drugih javnih ali zasebnih strokovnih virov, ki bi zavrnil poskus nesprejemljive deklasifikacije domobranstva.

Zakonski predlog je pred nadaljevanjem drugega branja. Tak, kot je oblikovan, ne ustreza zgodovinskim dejstvom, ni pravičen do mrtvih in ne pomaga pri odpravljanju napetosti v družbi. Zakon, ki bi diskriminiral mrtve in žive, tudi ne bi bil dobra napotnica v evropske in druge svetovne povezave. Sedanje besedilo zakona, kot je bilo usklajeno po preglasovanju, bi moralo biti vrnjeno v prvo branje.

REŠITEV KRIŽANKE

VODORAVNO: 1. ležeč; 5. skop; 9. ime; 10 Ivo; 12. pav; 13. ponikalnica; 16. Ines; 17. osel; 18. Ca; 19. tajiš; 22. KE; 23 pok; 24. mak; 26. ko; 27. osa; 29. ob; 31. bolj; 33. strt; 35. in; 36. osebe; 39, uk; 40. Ljubljanice.

NAVPIČNO: 1. Lipica; 2. Emona; 3. žene; 4. čik; 5. sol; 6. opis; 7. pacek; 8. ovalen; 11. valj; 14. isto; 15. noša; 20. ako; 21. ima; 23. pol; 25. kot; 26. konj; 28. Smej; 30. bruc; 31. bil; 32. Job; 33. sen; 34. tke; 37. SL; 38 Ba.

Učitelj sem,...

Nad. z 2. str.

jana Magister in Nuška Belič. Že v Buenos Airesu smo organizatorje zaprosili, da bi v program vključili nedeljsko sv.mašo. V nedeljo 26. januarja smo se zbrali okrog oltarne mize v cerkvi v Bogojini in duhovno okrepčani nadaljevali pot, ki nas je preko Prekmurja vodila v Ljubljano. V cerkvi smo občudovali prelepo Plečnikovo arhitekturo.

V Ljubljani smo se nastanili v hotelu Turist in tu bili zopet gostoljubno sprejeti. Naše oči so bile tokrat bolj lačne kot želodec, saj so nam strežniki postregli ne samo okusno, ampak tudi lepo okrašeno hrano.

No, kar precej se da povedati o kuhinjskih zadevah. Upamo, da se vam preveč sline ne cedijo. Če ste pa slučajno pri kakšnem obedu, vam želimo: Dober tek!

Ko si učitelj opomore, zopet rad zapoje. „Ampak kruh je tudi beseda,/ srečanje in pozdrav,/ rodno razmerje v tem svetu./ O, da bi imel vedno tega kruha!", prosi France Papež v svoji pesmi Kruh.

VB

Udeleženci seminarja pri generalnemu konzulu v Monoštru (Madžarska)

Slovenija in iraška vojna

"Naša zunanja politika do vojne v Iraku je jasna. Nismo člani protiiraške koalicije in ne sodelujemo v tej vojni, že zdaj pa sodelujemo z vsemi oblikami humanitarne pomoči," je ob odprtju ministrske pisarne v Piranu dejal slovenski zunanji minister Dimitrij Rupel. Minister je ob tem tudi povedal, da namerava Slovenija skupaj z nekaterimi drugimi državami in organizacijami ponuditi še več humanitarne pomoči.

Po Ruplovih besedah Slovenija v iraški krizi že vseskozi sodeluje pri reševanju humanitarnih stisk, o novi pomoči pa se dogovarjajo tudi z nekaterimi svetovnimi humanitarnimi organizacijami, med njimi s Skladom ZN za pomoč otrokom (Unicef). Rupel je še povedal, da bo Slovenija za humanitarno pomoč angažirala tudi ustanovo Skupaj, ki pri rehabilitaciji pomaga predvsem otrokom, ki so doživeli vojno. Za povojno obnovo Iraka pa bo Slovenija ponudila tudi izkušnje Mednarodnega sklada za razminiranje in pomoč žrtvam min (ITF).

Glede domnevno nedovoljenih preletov letal čez slovenski zračni prostor dan pred tem, ko je vlada ugodila prošnji ZDA, naj dovoli prelete transportnih letal za humanitarne namene, je Rupel pojasnil, da za to ni pristojno zunanje ministrstvo. „Zunanje ministrstvo nima nič s tem. Mi smo o tem najprej razpravljali na svetu za nacionalno varnost, potem smo imeli sejo vlade in sklep, da bo Slovenija odobrila prelete letal za humanitarne namene, kar je potrdil tudi odbor za zunanjo politiko državnega zbora," je še povedal zunanji minister.

Iščem sobo v Capitalu za atelje

Žužek Irena
tel. 4582-6493

Cooperativa de Consumo y Vivienda „CASTELLI" LIMITADA
Matrícula I.N.A.C. y M. Nº 6932
Castelli Nº 28 - 1704 Ramos Mejía
Provincia de Buenos Aires

CONVOCATORIA

De conformidad con lo dispuesto por el Art. 22 N de los Estatutos Sociales y de acuerdo al Acta Nº 406, el Consejo de Administración de la Cooperativa de Consumo y Vivienda „CASTELLI" Ltda. convoca a los asociados a la Asamblea General Ordinaria, que se realizará el día 4 de mayo del 2003 a las 9 horas en la sede social, Castelli Nº 28, Ramos Mejía, Partido de La Matanza, Pcia. de Buenos Aires, para tratar el siguiente

ORDEN DEL DIA

1) Designación de dos asambleístas para suscribir el Acta de la Asamblea, según los Estatutos Sociales.
2) Elección de la Comisión Escrutadora de tres miembros.
3) Consideración de la Memoria, Iventario, Balance General, Estado de Resultados, Anexo I y II e Informe del Síndico y el Auditor, correspondientes al Ejercicio Nº 32, iniciado el 1. de Enero de 2002 y finalizado el 31 de Diciembre de 2002.
4) Elección de los miembros del Consejo de Administración, según lo determinado por los Arts. 18 y 27 de los Estatutos Sociales: por tres años: 7 Vocales Tutilares; por un año: el Síndico Titular, el Síndico Suplente y 5 Vocales Suplentes.

Ramos Mejía, 19. de Febrero de 2003

EL CONSEJO DE ADMINISTRACION

Zveza Slovenskih mater in žena San Justo
vabi na
Kosilo in srečolov
6. aprila 2003 ob 13. uri v Našem domu
Slikarska razstava Karle Skvarča in Cecilije Grbec.

Referendum v tujini

Po referendumih o vstopu Slovenije v Evropsko unijo in zvezo NATO je Republiška volilna komisija (RVK) preštela tudi glasovnice, ki jih je do petka opoldne prejela po pošti iz tujine. V tujini je bilo tako na obeh referendumih - po pošti in na 35 diplomatsko-konzularnih predstavništvih - oddanih 2275 glasovnic, in sicer je za vstop v EU glasovalo 97,53 odstotka, za vstop v NATO pa 76,71 odstotka volivcev. RVK je po pošti iz tujine prejela 77 glasovnic volivcev, ki so glasovali na referendumu o vstopu v EU, ter 78 glasovnic volivcev, ki so glasovali na referendumu o vstopu v NATO. Za vstop v EU je po pošti iz tujine glasovalo 96,10 odstotka, za vstop v NATO pa 53,85 odstotka volivcev.

Na 35 DKP je glasovala približno tretjina od skupaj 6659 volilnih upravičencev. Na referenduma o EU je bilo na DKP oddanih 2198 glasovnic: za vstop v to povezavo je glasovalo 97,58 odstotka, proti pa 2,42 odstotka volivcev. Na referendumu o NATO je bilo na DKP oddanih 2197 glasovnic: za vstop v Severnoatlantsko zavezništvo je glasovalo 77,53 odstotka, proti pa 22,47 odstotka volivcev.

Med vsemi 35 DKP je največ volivcev na referendumih glasovalo v Buenos Airesu, in sicer 651 (od skupaj 1631 volilnih upravičencev): za vstop v EU jih je glasovalo 99,53 odstotka, za vstop v NATO pa 92,83 odstotka.

Papež letos spet v Sloveniji?

Papež Janez Pavel II. utegne že letos še enkrat, že tretjič, obiskati Slovenijo. O tem so zadnje dni ugibale tudi tuje agencije, kajti popolnoma neuradno je bilo takšne novice slišati za vatikanskimi zidovi. Uradne novice niso hoteli ne potrditi in tudi ne zanikati, povedali pa so, da je obisk svetega očeta v Sloveniji mogoč, morda v okviru potovanja v katero izmed držav v regiji oziroma v bližini Slovenije. Načrt papeževih potovanj za letos še ni pripravljen, saj je šele marec, pravijo v Vatikanu, kjer imajo za leto 2003 za zdaj na koledarju zapisano eno samo potovanje. Slovenski veleposlanik pri Svetem sedežu dr. Ludvik Toplak novic izza vatikanskih zidov ni komentiral, dejal je samo, da „ne bi dajal nobenih izjav v tej zadevi".

Po STA

ROŽMANOV DOM

Na cvetno nedeljo, 13. aprila ob 11.30:
sv. maša in blagoslov zelenja; nato domače kosilo.

VABLJENI!